

aldeles ikke med hvad jeg bemærkede har meent, at Manden vilde have nogen Erstatning, der kunde sættes i Forhold til hans Tab, som jeg har antydet at være paa flere Tusende Rdlr.; jeg har derimod nævnt, at Manden har lidt et virkeligt Tab af tilstedeværende Materiale og færdige Varer, der ere blevne deels brugte, deels sønderlaaede, og det er kun med Hensyn til dette, at Taler er om Erstatning. Naar jeg har omtalt, at han har lidt et saa stort Tab derved, at hans Bedrift standsees, saa er det blot skeet, for at nævne Sagen i sin Fuldstændighed. At der med Hensyn til det, jeg har sagt, aldeles ikke er bevist Noget om, at han har lidt dette Tab, det er en Feiltagelse af den ærede Taler, som har yttret dette; thi jeg har Andragendet liggende for mig, bekræftet af fire forskellige Mand, hvoraf de tre erklære, at de ville aflægge deres Ed paa, at han virkelig har lidt det Tab, han har opgivet. Provsten i det District, hvor han er Skolelærer, bevidner ogsaa, at det er ham bekendt, at det er aldeles rigtigt, som han har angivet, saa man maa ikke troe, at det er et løst Udsagn af Manden alene, der har givet Mindretallet Anledning til at fremkomme med denne Indstilling. Det vilde virkelig have været uforsvarligt, om Noget her i Thinget vilde have været en sliq Indstilling, hvis det blot beroede paa den Skadelidtes eget løse Udsagn; det havde jeg ikke villet gjøre mig skyldig i, og jeg hører jo med til det Mindretal, der har gjort Indstillingen. Jeg kan ikke see, at der er nogen Forbrydelse i, at en Mand, fordi han er Skolelærer og har nogle Penge, søger dem anbragte i hvilken som helst ærlig Haandtering, det maa jeg tilstaae, jeg lægger aldeles ingen Bægt paa, om han er Skolelærer eller ikke; naar han opfylder sin Embedspligt, saa troer jeg ikke, at man har nødig at tage Hensyn til den Ting, og i Særdeleshed, naar hans Provst er meget vel fornøiet med ham, troer jeg ikke, der er nogen egentlig Grund til at klage i saa Henseende. Det er heller ikke sagt, at Manden har et bestemt Retskrav, jeg har tværtimod udtrykkeligt bemærket, at det var ikke vist, at han havde noget egentligt Retskrav; men han har dog en Lov for sig, hvorefter det er sandsynligt, at han kan have

et Retskrav, og det maa ikke oversees, da dette bliver sandsynligere, som jeg har tilladt mig igjen iasten at kalde i Erindring, efter den Behandling, som Aarhus Amt har lidt fremfor de andre. Jeg vil ophylse det ærede Thing om, hvorledes man har behandlet de Paagældende i de forskellige Amter forskelligt: Dengang, da der blev opfordret til at indkomme med Andragende om Extragodtgjørelse i Anledning af Krigsskade, da blev der af Beboerne i Aarhus Amt forlangt omtrent 19,000 Rdlr. i yderligere Krigsskadeserstatning; men det blev overladt til den Comitee, der fra først af havde begaaet Feilen, der gav Anledning til, at en saadan Opfordring udgik, at bedømme, om de skulde have Noget eller ikke; og nu viste det sig, om jeg ikke tager feil, at der til Erstatning kun blev indstillet et Beløb af 700 Rdlr. Dette forekommer mig er et tydeligt Bevis for, at Aarhus Amt er blevet behandlet paa en anden Maade end de andre Amter; thi jeg kan ikke antage, at Aarhus Amts Beboere skulde være et saa rovgjærrigt Folkesæd, der vilde begjære 19,000 Rdlr., naar der ikke var Grund til at begjære mere end 700 Rdd. Det er tidligere godtgjort af mig, at dette Amt er blevet anderledes behandlet, og at der er blevet begaaet Feil af denne Comitee, og det er derfor, jeg yderligere har troet, at der burde gjøres Noget for denne Mand. Men imidlertid skal jeg nu ikke opholde Thinget længere; jeg har villet anmode om, at man viste Billighed mod en simpel Mand, ligesom man er tilbøielig til at vise den med Hensyn til Andre, og jeg vil dernæst gjøre opmærksom paa, at kan det Tilfælde, jeg tillod mig at nævne før, ikke sammenlignes hermed i enhver Henseende, saa troer jeg dog, at det kan komme i Betragtning i den Henseende, hvortil jeg sammenstillede dem; thi jeg sammenstillede dem blot med Hensyn til den Billighed, som Thinget viste, og denne Billighed viste Thinget, idet det gav en saadan Pensionsforøgelse, hvortil Manden ikke havde Ret. Dernæst vil jeg gjøre opmærksom paa, at jeg har anført et andet Tilfælde, og der vil jeg spørge, om det ikke var blottet for al Gjæmmel i nogen Lov, at man giver hiin Mand en Erstatning? Men, har derimod ikke den Mand,